

מסורת הש"ס

(א) וְכִי־קָטָן, (ב) וְסוֹטָה
יֵא. ע"ש, (ג) גִּירְסַת רַש"י
אֵינִי וְהֵא, (ד) וְיִבְמוֹת לִי,
(ה) לְעֵיל מִי, (פסחים יא:),
(ו) לְעֵיל נָה: יִבְמוֹת מִי:
קִדּוּשִׁין י. נָה מִדִּי:

תורה אור השלם

1. ואיש כי ישבך את
שבתה אבך ואת
שבתך תרפת ואת
המדה לא נפרדתו
הפסח לא נתן לה בקרת
תורה לא יקחה כי לא
יחרא בו

2. ובו דאי שיער לעו
לרעו בקרחה מעט
מזבח חקתו למות.
שמות דא

3. וזו תעקב וזו יב
עין וזהו חקתו
שקח בראשית כט
4. כי יהיה אלו ש
סור ומורה אנו שמע
בקר אביו ובקול אמו
יסורו אתו ואל ישמע
אלהם: כברים נא
10: ושעור ערדה נא
המבד ונא חל הדם על
המשפטים
והעל ערדה את הרצח
מדל את דם העיבו
מזל העדה אל דם
מקלטו ונא נס שקח
וישב כל עד מזה חקת
הגדל אשר משת את
כשם הרשע:

מבדור לא כד-יה

גליון הש"ס

רש"י ד"ה קנאה וכו'
שיקבל אביה את נשואה
עין וימות דף קט ע"א
כרש"י ד"ה קננה שהשיאה
ובקדושין דף מג ע"ב
כרש"י ד"ה היא ואמיה
ובקדושין דף י ע"א חס'
ד"ה ומקבל:

בן סורר ומורה פרק שמיני סנהדרין סט.

בִּירוּעַ שֶׁאֵין לוֹ גּוֹמֵלִים. וְאִם דִּמְשַׁמֵּעַ דִּקְטָן בִּידוּעַ שֶׁאֵין לוֹ גּוֹמֵלִים מֵשׁוּם דְּלִיטוֹ מוֹלִיד וּכְן כִּפ' אֵין בֵּין הַמּוֹלֵד (וְהַרִ"ס י"ד: ע"ה) וְזֶה מוֹרֵה הַיּוֹלֵד בֵּין גְּדוּלָה בֵּין קִטְנֻת וּפְרִיץ קִטְנֻת כִּתּוּב יְלִידָה הֵיא מֵאִי קוֹשֵׁי הֵא אֲמַרְנָי לְקַמֵּן בְּשִׁמְעָתִי דְּרוּחַ הַרְשָׁאוֹת הֵי מוֹלִידָא לֵבָי שֶׁיֵּשׁ בָּהּ שִׁמְעָתָא לִבָּי לְיִתְרָא אֲמַר

ש אתה צריך לחזור
אם לא קמן אי אתה
ע שאין לו גואלין
לי אלא איש בן ט'
לביאה מניין ת"ל
מוליד כתבואה שלא
חזוקיה תנא וכו' יויד
אין קמן מזיד ומוזרע
יטאי משמע דהאי
דרכיב י"ב יויד יעקב
שמעאל כל בן ולא אב
בן בתר דאייתי שתי
לקוף וקן מי איכא
א"ר ברוספדא: כל
אינו אלא ג' חרשים
מקמן דלייתי שתי
לדעת ש"ת

[illegible]

שערות והיא מתעברת: והא' אכן חנן עד שיקף. אבל בג' חדשים
דמליו ורבי כדפסדאף אשמעינן מלוי אע"ג דלא הקיף ונפקא לן
ר' יהושע בן לוי קרוטא עד ג' חדשים ש"א אפי' אשמו היתא יולדת
ומילתא נפטר כל אדם מדין סורר ומורה דהא ר'אוי לקרוטא אב
ספק מן הראשון ספק מן האחרון אם הוכר עוברת לב' חדשים
לא לאחרון לא היה ניכר לשלם ימיה: וזל בפר דבא. להכי לא
ציה ר'אוי דלזלין בחר רוב נשים שילדות לט' וזכר עוברת ניכר
נשום האי טעמא דר'אוי להיות אז ביולדת לו' וזאת אמרת אז בחר
ורוב של חדש. שהיה חדש שעבר מלא ור"ח ביום ל"א וזה שאמר
בבא. דלישע דעבדי דטעו בעבורא דירחא אמאי מרפין לכהדומיהו
אמר שנים אשון עדותן מכונות ליום אחד: דאך אכן נמי חנינא
ללא עליה לאשון קדושין אבל לא מידע עתמה אפי' מעשה קטנה
כל אביה את גיטה: ומייבין עליה משום איש. אם קבל אביה
טעמא משכב הסחטון כעליון. כבר פירשמו בפי' ד' מיתות (ולפי דף
ע' ע' חמץ ששכב עליו אבל פסוחה מתה שלש הנז' עליה גבורה
יון אפילו נגע וז' דנוגע בנדה אינו אלא ראשון לטעומה ואינו טעמא
יון קדוש ואביה ואמר רבנן אלא האשא אולנת בתמורה עד שמכנס
לחופה אינה אולנת אע"ג דגדולה כיון שנכנסה לחופה אע"פ שלא נבעלה
היה צעין וכל שאין לה ביאה אין לה חופה: בא עליה אחד מן
מות (דף סה.) כי תהיה לאיש וז' (ויקרא כג) כיון שנבעלה לפסול לה
חייבין עליה משום אשת איש וקס"ד חייבין מיתה ואמר ר'אמי:

אחרי רחמנא איז. ולא כתיב ואם אין לו גואל מאי טעמא דכתיב
יש אלא משום דכתיב ואם דמשמע פעמים שיש לו יורשים ולהכי
כתביב איש ללמדך איש הוא דליכא נפקוקי שמא יוליד בנים שנמנהגין
אינן ראוי להפיקו קרן שלו ולתמו לבסוף עד שמדע שאין לו

ואמר רחמנא איש ^(א) עליו אם יש לו גואלין צריך לחזור עליו ביי איחיביה אביי יאיש א שנים ויום אחד שרא ואיש א"ל יש לו ואינו הביאה שליש דמי דבי איש איש מוזר ומזרע אל רב מרדכי לרב א מוזר לישנא בשבולי ר גזיר ^(ב) והא תנא דבי ר' היכי דמי אילימא דאיי שערות ואוליד מקמי שרות כולי האי והא ימיו של בן סורר ומור כלבד אלא דאז דאעיי שערות ואוליד מקמי קמן מוליד לא לעולד דאקף זקן ודקא קש במערבא בן ולא הרא כל ימיו של בן סורר שתי שערות ועד שייק חדשים אע"ג דלא וקאמר משמיה דרב א"ר שבת יולדת לש ניכר לשליש ימיה לב ^(ג) ועברה ניכר לשליש דרב יהושע אמר ליר ^(ד) ושפטו העדה והצילו אל וברגי נפשות לא ואחד אומר בג' עדות ואי ס"ד לא אמרינן זי דאמא מבחשי אהררי ד עברי דמעו בעימורא ^(ה) "בת שלש שנים ויום עליה משום אשת איש נישאת לכהן אוכלת ב ואם בא עליה אחד מ

וערות שראו להיות העובר ניכר אם היה צא על האשה משהביא
 מק: מיטער: קיפק. אשמועינן ממתי? דמפטער אפי' ממחר להקיף מק
 דהענינה דבי ר' ישמעאל צא ולא הרצוי להיטי' אב: י"ט. מדלג קרי
 שבעה אינו ניכר בפתות ממ' חדשים דאי שלשים ימים ניכר בנתי' ו
 נפקא מינה לאשה שלא שהתה אחר צנעה ג' חדשים ונשאת ונתעב
 שלשים לשואי האחרון ודאי מן האחר דאפילו היא עמידה לילג
 כד אדם בנתי' ירחי ויחלתא שמי האחר דהבית שמי עורות אצל ק
 ונשאת ממ' חדשים: ועליו **הפדע**. לרזו לזכות ואזן ממין למטרייה
 יובא ולא מפטר שם שראוי לקרותו אב ביולדת לט' כרוב נשים:
 ג' סבור שהיה שגגה חקר ושגג ר"ח מיוס ל': ואי לא אזלינן **בכר**
 שראוי נימא לא טעה אלמ האז דוקא ג' אמר ויאי דר
 אזלינן בנתי' חרוב אוקעינן: **מסקדא** **בזכא**. אם אמרה אביה לאח
 נלוס: **קנאס**. ליורשה וליטמא לא ונלאת נכט וכלא חליה וכלבד *
 יקדושיה מתי' אחד ובה עליה איש אחר: **ופטמא אם בועלה**. בנדה
 כהן: כחצוני כענינו ע"ז וז ששמועין אוכלין ופסקין אפילו ג
 ויט' ביבא נדה אלמ כגוגו נדה ואין משכבו מטמא אפילו אוכלין ומ
 גליס ואפילו נגע וי"ש דאורי מטמא משכב בלא נגיעה: **נשאת לכהן**.
 ויבטל אלמא לא חילא תלמי מיתלת אלא בחפס מיה' לראיה ל
פסולין. כהן כותי חלל נתי' וממזר עשאה חללה ופסלה כדאמרין ל
 נשאה: **ופי' פטורה** מתי' שראי קטנה ואינה בת עושין. חתני

[illegible]

בת יום אחד שמעמאה בנדחה
דללו ביאה היא, אבל בת שלש
שלין משכנו של בועל נדה חזר
(לעיר נה) וכעיר קדושין י.י. ו
(לעיר נה) בא עליה אחד

עין משפט
ור מצות

ו' א מ"י פ"ח מהלכות גולה
הל' ו' סמג עשין עג
(סו"ת סי' שסו):
ז ב ג מ"י פ"ו מהל'
תמרים הלכה ו' סמג
לחין רכ:

מוסף רש"י

[illegible][illegible][illegible]

תהיה זכה לרכוש מיטות
בעלתא לעומתא ערב, תשום
ס ואכ העומתא (יבמות 11)
ס וכלים אלא אוכלין ומשקין
בחרומה עד שחנכם לחיפה
ה לפקול לה פסלה (נדה 10)

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones